

érheti, tehát nem is mulhatja felül soha. Emiatt a kultúrállamok gondos szeretettel tartják nyilván és becsülik meg természeti kincseiket. Ebben a tekintetben nálunk — pedig annyi kiváló írónk és tudósunk irt már az érdekében — sajnálatosképpen alig történt valami. Eddig egyetlen magyar könyv sem jelent meg, mely egybefoglalóan tájékoztatást nyújtott volna az ország természeti kincsei, természeti emlékei felől és reámutatott volna azok megóvásának megfelelő módjaira és eszközeire. Szerzőnk könyvével azt célozza, hogy pótolja ezt a nagy hiányt és a természetszeretet fokozásával elősegítse a természet védelmét. Reá akarja terelni a figyelmet hazánk természeti kincseire, hogy azok megóvásának minél több barátot, megbecsülésüknek minél több hívet szerezzen.

Ennek a nagy nemzeti célnak a szolgálatában feltárja előttünk természeti értékeinknek lagjavát. Reámutat a hazai állatvilág több érdekességére, a rovaroktól a madarakon át az emlősökig. Felsorakoztat sokat a növényvilág magyar nevezetességeiből, köztük a látványosságszámba menő faóriásokat is (gesztenyefák Dunántúl, Arany János tölgyei a Margitszigeten stb.). Bemutat több érdekes kőzetalakulást. Ismerteti ezenfelül számottevő barlangjainknak egész sorát, megemlítve a bennük talált őskori leleteket. Szébbnél-szebb képek kíséretében írja le országunk alig ismert természeti kincseit és vázolja azok sorsának körülményeit. Sok érdekeset és tanulságosat nyújt emellett a külföld egyes országainak nagy természetkultuszáról és annak szép eredményeiről.

Még vissza tudjuk itt-ott idézni nagy írónk : Arany János, Petőfi Sándor, Kisfaludy Sándor stb. költeményeiben szereplő tájakat, de már itt az utolsó óra. Minden tájat, vidéket a régi természeti szépségében, érintetlenségében nem hagyhatunk meg, mert gazdasági kultúra is van. Ámde ne pusztítsunk, ne romboljunk ott, ahol nem kell és amikor máshonnet pótolhatjuk a kérdéses dolgokat. A Badacsonyi megcsönkítése, a Ság-hegy lerombolása stb. mind-mind olyan esetek, mintha hozzá nem értő fűzfapoéta javítaná át Arany vagy Petőfi verseit. Külföldön is a szépirodalom hangzatos szava döntötte el a küzdelmet a természeti emlékek javára, nálunk is csak így remélhetünk sikert. A magyar írónak segítségére kell sietni a magyar földnek, a természeti ritkaságoknak, a magyar föld soha nem pótolható értékeinek.

Horváth Károly.

Nouvelle Revue de Hongrie nemcsak szerkesztője és formája miatt viseli joggal az «új» jelzőt, amely az első szám után ítélve «jobb»-at is jelent. Az «Ungarische Jahrbücher» és a «Revue des Études Hongroises» után, amelyek méltóképen képviselik a magyar tudományosságot a külföld előtt, úgylátszik a *Nouvelle Revue de Hongrie* is rájött a külföld számára készült publikációk sikerének titkára : Nem arról kell beszélnünk, amit mi idehaza fontosnak tartunk, hanem ami a külföldit érdekli és szinte észrevétlenül kell beleszónunk problémáinkat a nyugateurópai érdeklődés körébe. Az új szerkesztő, *Ottlik György* biztosítja az új szemle sikeres munkáját. *F. I.*